

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2006. szeptember 6.*

A T-6/05. sz. ügyben,

a **DEF-TEC Defense Technology GmbH** (székhelye: Frankfurt am Main [Németország], képviseli: H. Daniel ügyvéd)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselet: D. Botis, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban:

a **Defense Technology Corporation of America** (székhelye: Jacksonville, Florida [Amerikai Egyesült Államok], képviselik: G. Würtenberger és R. Kunze ügyvédek),

* Az eljárás nyelve: angol.

az OHIM második fellebbezési tanácsa által a 2004. november 8-án a DEF-TEC Defense Technology GmbH és a Defense Technology Corporation of America közötti felszólalási eljárás ügyében hozott határozat (R 493/2002-2. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (második tanács),

tagjai: J. Pirrung elnök, N. J. Forwood és S. Papasavvas bírák,
hivatalvezető: K. Pocheć tanácsos,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalhoz 2005. január 12-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel a beavatkozónak az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2005. április 18-án benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel az OHIM-nak az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2005. június 2-án benyújtott válaszbeadványára,

a 2006. március 7-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

- 1 A közösségi védjegyéről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) 8. cikkének (3) bekezdése kimondja, hogy a védjegyjogosult felszólalása alapján nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, ha azt a képviselő, illetve az ügynök – a jogosult engedélye nélkül – saját nevében jelentette be lajstromozásra, kivéve, ha a képviselő vagy az ügynök igazolja, hogy eljárása helyénvaló volt.
- 2 A közösségi védjegyéről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.) 17., 55., 61., 65., 79. és 96. szabálya az alábbiak szerint rendelkezik:

„17. szabály

A felszólalási eljárás során használt nyelvek

(1) Ha a felszólalást nem a közösségi védjegybejelentés – a Hivatal [OHIM] nyelveinek egyikével megegyező – nyelven vagy nem a bejelentésben megjelölt második nyelven nyújtják be, a felszólalónak a felszólalás benyújtására nyitva álló határidő lejártától számított egy hónapon belül be kell nyújtania a felszólalás e nyelvek egyikén készült fordítását.

(2) Ha a 16. szabály (1) és (2) bekezdésében említett, a felszólalás alátámasztására szolgáló bizonyítékokat nem a felszólalási eljárás nyelvén nyújtják be, a felszólalónak a felszólalás benyújtására nyitva álló határidő lejártától számított egy hónapon vagy – adott esetben – a Hivatal [OHIM] által a 16. szabály (3) bekezdése értelmében előírt határidőn belül be kell nyújtania e bizonyítéknak az adott nyelven készült fordítását.

[...]

55. szabály

Aláírás, név, hivatalos pecsét

(1) A Hivatal [OHIM] határozatain, értesítésein, illetve közlésein a Hivatal szervezeti egységét vagy osztályát, valamint az ügyért felelős tisztviselő vagy tisztviselők nevét fel kell tüntetni. Ezeket a Hivatal [OHIM] tisztviselője vagy tisztviselői aláírásával, illetve aláírás helyett a Hivatal [OHIM] nyomtatott vagy bélyegzett hivatalos pecsétjével kell ellátni.

(2) A Hivatal [OHIM] elnöke a Hivatal [OHIM] szervezeti egységeinek vagy osztályainak, valamint az ügyért felelős tisztviselő azonosításának más módját is meghatározhatja, továbbá a határozatok, az értesítések, illetve a közlések távmásolóval vagy más távközlési eszközzel történő továbbítása esetén a hivatalos pecsét helyett más azonosító eszközt is megállapíthat.

[...]

61. szabály

A kézbesítésre vonatkozó általános rendelkezések

(1) A Hivatal [OHIM] előtti eljárásokban az eredeti iratot vagy annak hitelesített, illetve a Hivatal [OHIM] hivatalos pecsétjével ellátott másolatát vagy ilyen pecséttel ellátott nyomtatott példányt kell kézbesíteni. A felektől származó iratok másolatának ily módon történő hitelesítése nem szükséges.

(2) A kézbesítés módjai a következők:

- a) postai úton, a 62. szabálynak megfelelően;
- b) közvetlen átadással, a 63. szabálynak megfelelően;
- c) a Hivatalnál [OHIM-nál] postafiókban történő elhelyezéssel, a 64. szabálynak megfelelően;
- d) távmásolóval és más távközlési eszközzel, a 65. szabálynak megfelelően;
- e) hirdetményi kézbesítés útján, a 66. szabálynak megfelelően.

[...]

65. szabály

Kézbesítés távmásoló útján és más távközlési eszközzel

(1) A távmásoló útján történő kézbesítés esetén a kézbesítendő iratnak a 61. szabály (1) bekezdésében előírt eredeti példányát vagy másolatát kell továbbítani. A továbbítással kapcsolatos részleteket a Hivatal [OHIM] elnöke határozza meg.

(2) A más távközlési eszközzel történő kézbesítéssel kapcsolatos részleteket a Hivatal [OHIM] elnöke határozza meg.

[...]

79. szabály

Írásbeli és egyéb módon tett közlések

A közösségi védjegybejelentést, valamint a rendeletben előírt egyéb kérelmeket és a Hivatalnak [OHIM-nak] címzett egyéb közlést a következőképpen kell benyújtani:

- a) a szóban forgó irat aláírt eredeti példányának a Hivatalhoz [OHIM-hoz] postai úton vagy személyesen történő kézbesítésével, illetve egyéb eszközökkel történő benyújtásával; az iratok mellékleteit nem kell aláírni;

- b) [az] aláírt eredeti példány távmásoló útján történő továbbításával, a 80. szabálynak megfelelően;

- c) telexen vagy távirati úton, a 81. szabálynak megfelelően;

- d) a közlés tartalmának elektronikus úton történő továbbításával a 82. szabálynak megfelelően.

[...]

96. szabály

Írásbeli eljárás

(1) A rendelet 115. cikke (4) és (7) bekezdésének sérelme nélkül és e szabályok eltérő rendelkezésének hiányában a Hivatal [OHIM] előtt folyó írásbeli eljárások során a felek a Hivatal [OHIM] bármelyik nyelvét használhatják. Ha a választott nyelv nem azonos az eljárás nyelvével, a félnek az eredeti irat benyújtásától számított egy hónapon belül be kell nyújtania az iratnak az ezen a nyelven készült fordítását. Ha a közösségi védjegybejelentés bejelentője a Hivatal [OHIM] előtti eljárásban az egyedüli fél, és a közösségi védjegybejelentés benyújtásakor használt nyelv nem a Hivatal [OHIM] nyelveinek egyike, a fordítás a bejelentő által a bejelentésben megjelölt második nyelven is benyújtható.

(2) E szabályok eltérő rendelkezése hiányában a Hivatal [OHIM] előtti eljárásokban felhasználható iratok a Közösség bármelyik hivatalos nyelvén benyújthatók. Ha az ilyen iratok nyelve nem azonos az eljárás nyelvével, a Hivatal [OHIM] előírhatja, hogy az általa megjelölt határidőn belül nyújtsák be az iratoknak az eljárás nyelvén, illetve a Hivatalnak [OHIM-nak] az eljárásban részt vevő fél által választott nyelven készült fordítását.”

- 3 A Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) elnökének az OHIM határozatai, értesítései és közlései formájának meghatározásáról szóló, 1997. április 1-jei, EX-97-1. sz. határozata 1. cikkének értelmében: ha az OHIM valamely határozatának, értesítésének vagy közlésének továbbítása távmásoló útján történik, az OHIM szervezeti egységének vagy osztályának, valamint az ügyért felelős tisztviselő nevének azonosításához elégséges, ha a fedőlapon fel van tüntetve az adott szervezeti egység vagy osztály, és a határozat, értesítés vagy közlés végén szerepel az ügyért felelős képviselő vagy képviselők teljes neve. A név vagy nevek feltüntetése mellett a felelős képviselő vagy képviselők aláírásának másolata is szerepelhet.

A jogvita előzményei

- 4 1997. szeptember 16-án a DEF-TEC Defense Technology GmbH a 40/94 rendelet alapján közösségi védjegybejelentést nyújtott be az OHIM-nál.

- 5 A lajstromoztatni kívánt védjegy az alábbi, FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR ábrás megjelölés volt:

- 6 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 5., 8. és 13. osztályba tartozó árukkal kapcsolatban tették. Az egyes osztályba tartozó áruk leírása a következő:
- 5. osztály: „Gyógyszerészeti és állatgyógyászati készítmények; egészségügyi készítmények; diétás anyagok gyógyászati használatra, bébiételek; tapaszok, kötszeranyagok; fogtömő anyagok és fogászati mintázóanyagok; fertőtlenítőszerek; kártékony állatok irtására szolgáló készítmények; gombaölő szerek (fungicidek), gyomirtó szerek (herbicidek)”.

  - 8. osztály: „Kéziszerszámok és kézzel működtetett eszközök; evőeszközök; vágó- és szűrőfegyverek; borotvák”.

  - 13. osztály: „Lőszerek, lövedékek, gázspray-k, egyéb támadó- és védőfegyverek”.

- 7 A védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 1998. december 7-i 93/1998. számában hirdették meg.
- 8 1996 októberében a Defense Technology Corporation of America (székhelye: Jacksonville) megvásárolta a Wyoming állam joga szerinti Defense Technology Corporation of America társaság eszközeit (a továbbiakban: a wyomingi társaság). A beavatkozó ezzel megszerezte a FIRST DEFENSE védjegyet is.
- 9 1999. március 8-án a beavatkozó a 40/94 rendelet 42. cikke alapján felszólalást nyújtott be a bejelentett védjegy lajstromozása ellen.
- 10 Felszólalása alátámasztására a beavatkozó többek között a 40/94 rendelet 8. cikkének (3) bekezdésére hivatkozott, és úgy vélte, hogy a felperes az ő – a fenti rendelkezés értelmében vett – képviselője, aki az ő engedélye nélkül jelentett be egy olyan, az Egyesült Államokban lajstromozott védjegysorozattal szinte teljesen azonos megjelölést, amelynek a beavatkozó a jogosultja. Felszólalását az alábbi amerikai FIRST DEFENSE védjegyekre alapította:
- az 1 763 666-os számon 1993. április 6-án lajstromozott FIRST DEFENSE védjegy, amely a 13. osztályba tartozó „aerosol tartályos kiszerezésű, irritáló szerves gázt tartalmazó, nem robbanó védőfegyverre” vonatkozik;
  - az 1 885 967-es számon 1995. március 28-án lajstromozott, repülő sást ábrázoló ábrás védjegy, amely a 13. osztályba tartozó árukra vonatkozik;

- az 1 792 165-ös számon 1993. szeptember 7-én lajstromozott, háromszögletű forma belsejében lévő DEF-TEC PRODUCTS feliratból álló ábrás védjegy, amely számos, a 13. osztályba tartozó árura vonatkozik.

- 11 2002. március 21-i határozatával a felszólalási osztály részben helyt adott a felszólalásnak, a 40/94 rendelet 8. cikkének (3) bekezdésén alapuló részében, illetve elutasította a közösségi védjegybejelentést a 8. osztályba tartozó „vágó- és szűrőfegyverek”, valamint a 13. osztályba tartozó „lőszerek, lövedékek, gázspray-k, egyéb támadó- és védőfegyverek” tekintetében.

- 12 2002. május 21-én a felperes a 40/94 rendelet 57–59. cikkének értelmében fellebbezést nyújtott be az OHIM-nál a felszólalási osztály határozata ellen.

- 13 2004. november 8-i határozatával (a továbbiakban: a megtámadott határozat) az OHIM második fellebbezési tanácsa elutasította a fellebbezést, és a felperest kötelezte a költségek viselésére.

A felek kérelmei

- 14 A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

- az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

15 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- az első jogalap tekintetében utasítsa el a hatályon kívül helyezés iránti keresetet;
- a második jogalap tekintetében utasítsa el a keresetet, amennyiben úgy ítéli meg, hogy eltérő indokolás mellett megfelelő a megtámadott határozat rendelkező részét fenntartani, és ebben az esetben a felperest kötelezze a költségek viselésére;
- másodlagosan: kizárólag a második jogalap tekintetében adjon helyt a keresetnek, utalja vissza az ügyet a fellebbezési tanács elé, és valamennyi felet kötelezze saját költségeik viselésére.

16 A beavatkozó azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- utasítsa el a keresetet;
- a felperest kötelezze a költségek viselésére.

Indokolás

- 17 Keresete alátámasztására a felperes két jogalapra hivatkozik. Első jogalapjával azt állítja, hogy a felszólalási osztály határozata, amelyet nem megfelelően írtak alá, érvénytelen. Második jogalapjával a felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat sérti a 40/94 rendelet 8. cikkének (3) bekezdését.

Az első, a felszólalási osztály határozatának érvénytelenségéből eredő jogalapról

A felek érvei

- 18 A felperes úgy véli, hogy a felszólalási osztály határozata, amelyet kizárólag távmásoló útján kézbesítettek neki, érvénytelen. Ugyanis hiányzik róla a felszólalási osztály határozathozatalban részt vevő tagjainak aláírása. Márpedig a végrehajtási rendelet 79. szabályának a) és b) pontjából következik, hogy a közlések OHIM részére történő benyújtásának egyik módja az aláírt eredeti példány távmásoló útján történő továbbítása. Az a tény, hogy a fellebbezési tanács előtt erre nem hivatkoztak, még nem vezethet azon megállapítás elutasításához, miszerint a felszólalási osztály határozata érvénytelen.
- 19 Az OHIM arra hivatkozik, hogy ez a jogalap elfogadhatatlan, mivel a felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság mondja ki a felszólalási osztály határozatának érvénytelenségét. Az OHIM hangsúlyozza továbbá, hogy a felperes első ízben

hivatkozik erre a jogalapra, hiszen a fellebbezési tanács előtt nem vitatta a felszólalási osztály határozatának érvényességét. Amennyiben ez a jogalap arra irányul, hogy a megtámadott határozatot hatályon kívül kell helyezni, mert a fellebbezési tanácsnak hivatalból meg kellett volna állapítania a lényeges eljárási szabályoknak a felszólalási osztály határozatának jogszerűségét csorbító megsértését, úgy ezen érv nem megalapozott. Az OHIM emlékeztet arra, hogy jelen ügyben a végrehajtási rendelet 55., 61. és 65. szabályát kell alkalmazni. Az OHIM álláspontja szerint a végrehajtási rendelet 55. szabályának (2) bekezdése illetékességgel ruházta fel az OHIM elnökét arra, hogy meghatározza az OHIM határozatai közlésének egyéb módjait, anélkül, hogy szükségszerűen előírná a határozat elfogadásában részt vevő tagok aláírását; az EX-97-1. sz. határozat többek között éppen e célból került elfogadásra. Vagyis az OHIM-nak a határozathozatalban részt vevő tagok nevét nyomtatott formában feltüntető határozata a meghozatalához előírt valamennyi formai feltételt kielégíti.

20 A beavatkozó úgy véli, hogy ez a jogalap elfogadhatatlan.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

– A jogalap elfogadhatóságáról

21 A 40/94 rendelet 63. cikkének (1) bekezdése szerint csak a fellebbezési tanácsok határozatai támadhatók meg a közösségi bíró előtt. Következésképpen meg kell állapítani, hogy az ilyen keresetben csak az a jogalap fogadható el, amely a fellebbezési tanács határozata ellen irányul (lásd az Elsőfokú Bíróság T-303/03. sz., Lidl Stiftung kontra OHIM – REWE Zentral [Salvita] ügyben 2005. június 7-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1917. o.] 59. pontját).

- 22 Ugyanakkor a fellebbezés tárgyát képező határozat fellebbezési tanács által lefolytatandó vizsgálatának a terjedelme főszabályként nem kizárólag a fellebbező fél által hivatkozott jogalapoktól függ. Ezért még ha az OHIM fellebbezési tanácsa előtt fellebbező fél nem is hivatkozott külön jogalapra, a fellebbezési tanács – valamennyi releváns jogi és ténybeli elem fényében – köteles megvizsgálni, hogy a fellebbezés tárgyát képező határozat jogszerűen elfogadható volt-e (e tekintetben lásd az Elsőfokú Bíróság T-308/01. sz., Henkel kontra OHIM – LHS [UK] [KLEENCARE] ügyben 2003. szeptember 23-án hozott ítéletének [EBHT 2003., II-3253. o.] 29. pontját és a T-57/03. sz., SPAG kontra OHIM – Dann és Backer [HOOLIGAN] ügyben 2005. február 1-jén hozott ítéletének [EBHT 2005., II-287. o.] 18. pontját).
- 23 Jelen ügyben a felperes az Elsőfokú Bíróság előtt a felszólalási osztály határozatának az aláírások hiányából eredő érvénytelenségére hivatkozik. Noha a fellebbezési tanács előtt nem hozták fel ezt a jogalapot, amennyiben a formai szabályok megsértése megállapítható, azt a fellebbezési tanácsnak hivatalból meg kellett volna állapítania.
- 24 Az OHIM és a beavatkozó által benyújtott elfogadhatatlansági kifogást tehát el kell utasítani, mivel az Elsőfokú Bíróság illetékes annak vizsgálatában, hogy a fellebbezési tanács elmulasztotta-e hivatalból megállapítani a lényeges eljárási szabályoknak a felszólalási osztály határozatáról hiányzó aláírások folytán megvalósuló megsértését.

– Az ügy érdeméről

- 25 Előljáróban meg kell állapítani, hogy a végrehajtási rendelet tartalmazza a jelen ügyben alkalmazandó eljárási rendelkezéseket. A felperes állításával ellentétben a

végrehajtási rendelet 79. szabályának a) és b) pontja itt nem alkalmazható, mivel azok a közlések OHIM felé történő továbbításáról rendelkeznek. Következésképpen a jelen ügyben az – OHIM által kibocsátott értesítések formájáról szóló – 55., 61. és 65. szabály alkalmazandó.

26 A végrehajtási rendelet 55. szabálya értelmében az OHIM határozatain, értesítésein, illetve közlésein fel kell tüntetni az OHIM szervezeti egységét vagy osztályát, valamint az ügyért felelős tisztviselő vagy tisztviselők nevét. Ezeket az OHIM tisztviselője vagy tisztviselői aláírásával, illetve aláírás helyett az OHIM nyomtatott vagy bélyegzett hivatalos pecsétjével kell ellátni, ugyanakkor az OHIM elnöke az OHIM szervezeti egységeinek vagy osztályainak, valamint az ügyért felelős tisztviselő azonosításának más módját is meghatározhatja, továbbá a távmásolóval vagy más távközlési eszközzel történő továbbítás esetén a hivatalos pecsét helyett más azonosító eszközt is megállapíthat. A végrehajtási rendelet 61. szabálya (2) bekezdésének d) pontja elismeri a határozatok távmásoló útján történő kézbesítésének érvényességét, amennyiben továbbításuk módját az OHIM elnöke állapította meg, a végrehajtási rendelet 65. szabálya (1) bekezdésének megfelelően. Az EX-97-1. sz. határozat 1. cikke értelmében tehát elegendő, ha az OHIM szervezeti egységének vagy osztályának megnevezése fel van tüntetve a fedőlapon, és a határozat, értesítés vagy közlés végén szerepel az ügyért felelős tisztviselő vagy tisztviselők teljes neve.

27 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a felszólalási osztály határozata egyrészt tartalmazza az OHIM határozatot hozó szervezeti egységének és osztályának azonosítását, másrészt az ügyért felelős tisztviselők nevét. Következésképpen a felszólalási osztály aláírás nélküli határozatának távmásoló útján történő közlése megfelel a végrehajtási rendelet és az EX-97-1. sz. határozat által előírt követelményeknek. A megtámadott határozatot tehát megfelelő formában közzétették a felperessel.

28 Következésképpen az első jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A második, a 40/94 rendelet 8. cikke (3) bekezdésének megsértéséből eredő jogalapról

A felek érvei

- 29 A felperes felhívja a figyelmet arra, hogy R. Oliver, a wyomingi társaság elnöke 1996. június 1-jei nyilatkozatában egyértelmű és határozott engedélyt adott arra, hogy a felperes eljárjon a szóban forgó védjegy lajstromozásának ügyében. Következésképpen a wyomingi társaság eszközeinek megvásárlása egyáltalán nem ruházott a beavatkozóra az 1996. június 1-jei nyilatkozattal érintett védjegyeken fennálló jogokat, hiszen ezek a jogok lemondás tárgyát képezték a vételi megállapodás megkötését megelőzően.
- 30 A felperes ugyancsak hivatkozik arra, hogy a beavatkozó egyszer sem kísérelte meg vitatni az R. Oliver által adott engedélyt, csupán azzal érvelt, hogy nem tudott az engedélyről. Továbbá az, hogy R. Oliver esetleg nem tájékoztatta a beavatkozót az 1996. június 1-jei nyilatkozat létéről, nem róható fel a felperesnek, aki úgy vélte, nem az ő feladata meggyőződni arról, hogy R. Oliver tudomást szerzett-e az 1996. június 1-jei nyilatkozatról. A tájékoztatás ezen esetleges elmulasztása kizárólag a wyomingi társaság eszközeinek megvásárlására vonatkozó megállapodás feleit érinti, mivel e megállapodás fényében nekik kell bizonyítaniuk, hogy gondosan jártak el.
- 31 Másfelől a felperes megjegyzi, hogy a 40/94 rendelet egyetlen rendelkezése sem szól arról, hogy az engedély érvényességének ideje korlátozott. Következésképpen az, hogy a védjegybejelentést csupán 1997-ben nyújtották be, semmilyen hatást nem gyakorol a meglévő engedély érvényességére. A felperes szerint a fellebbezési tanács nem hivatkozhatott volna arra a megállapításra, hogy a védjegyen fennálló jogok

ingyenes jogcímen történő átengedése szokatlan, mivel ezen megállapítás illetékeségi körén kívül álló, kereskedelmi jellegű szempontokat érint. Végezetül a felperes emlékeztet arra, hogy a 40/94 rendelet 8. cikkének (3) bekezdése értelmében az engedélyezési nyilatkozat kellő módon igazolja a védjegybejelentés benyújtását.

32 Az OHIM osztja a felperes 1996. június 1-jei nyilatkozattal kapcsolatos álláspontját, és úgy véli, hogy ez a nyilatkozat a védjegy akkori jogosultja részéről egyértelmű és határozott engedélyt tartalmaz arra vonatkozóan, hogy a felperes Európában benyújtsa az érintett védjegy lajstromozása iránti kérelmet. Ha R. Oliver nem tájékoztatta a beavatkozót a nyilatkozat létéről, ez a körülmény nem lehet kihatással a megadott engedély érvényességére. Azzal, hogy a megtámadott határozat nem ismerte el az 1996. július 1-jén adott engedély érvényességét, a fellebbezési tanács téves következtetésre jutott. Ugyanakkor ez a tévedés egyáltalában nem vezetett a megtámadott határozat érvénytelenségéhez.

33 Az OHIM álláspontja szerint ugyanis a beavatkozót nem köti a wyomingi társaság elnökének engedélye. Úgy véli: az annak meghatározására irányuló kérdés, hogy a beavatkozót köti-e a korábbi jogosult által adott engedély, mindenképpen a vonatkozó szerződési kikötések értelmezésétől, valamint a felek által vállalt kötelezettségektől függ, különösen az alkalmazandó amerikai kötelmi jog fényében. Márpedig a külföldi jog olyan ténykérdés, amelyet a fellebbezési tanács nem vizsgált, és az Elsőfokú Bíróság nem alapozhatja álláspontját olyan tényekre, amelyeket a megtámadott határozat nem mérlegelt.

- 34 Először is: amennyiben az engedély a wyomingi társaság eszközeinek a beavatkozó részéről történő megvásárlását követően továbbra is érvényben maradt, az OHIM úgy véli, meg kell határozni, hogy az engedélyt visszavontnak kell-e tekinteni, vagy sem attól a naptól fogva, hogy a felperes és a beavatkozó közötti kereskedelmi kapcsolatok megszakadtak. E tekintetben az OHIM arra hivatkozik, hogy az 1996. június 1-jei nyilatkozat a felperesnek a szóban forgó védjegybejelentéssel szembeni felszólalási jogáról való lemondását képezi, nem pedig szorosán véve a jogok átengedését. Ilyen lemondás eredhet olyan egyoldalú nyilatkozatból, amely kizárólag a nyilatkozatot tevő személyt köti, minthogy csak *inter partes* hatályú. Mindenesetre amennyiben megállapítást nyer, hogy a képviselővel folytatott kereskedelmi kapcsolatok megszakadását követően az engedély elveszti létjogosultságát, az engedély a vételt követően nem maradhat érvényben.
- 35 Másodsorban: amennyiben a wyomingi társaság eszközeinek a beavatkozó részéről történő megvásárlását követően az engedély nem maradt továbbra is érvényben, az OHIM úgy véli, meg kell határozni, hogy a felperes jogos érvként hivatkozhatott-e az engedély hiányának kompenzálására. Az OHIM felhívja a figyelmet arra, hogy a fellebbezési tanács láthatóan elismerte, hogy a felperes tudta, vagy legalábbis tudnia kellett volna, hogy a beavatkozót nem tájékoztatták az 1996. júniusi nyilatkozat létéről, mivel úgy vélték, nem a beavatkozó feladata bizonyítani, hogy az említett nyilatkozat őt nem köti. Így a felperesnek tájékoztatnia kellett volna erről a beavatkozót, vagy értesítenie kellett volna védjegy-bejelentési szándékáról, hiszen a megtámadott határozat felismeri, hogy a felperes rosszhiszeműen járt el. Továbbá azzal, hogy szándékosan hallgatott a beavatkozó előtt, a felperes elveszítette annak lehetőségét, hogy azt állíthassa: a védjegybejelentést a jogosult engedélyével nyújtotta be. Mindenesetre a beavatkozó által benyújtott felszólalás azt bizonyítja, hogy egyáltalában nem fogadja el a felperes által benyújtott védjegybejelentést.
- 36 Következésképpen az OHIM úgy véli, hogy az Elsőfokú Bíróságnak el kell utasítania a jelen keresetet, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a megtámadott határozat

következtetéseit eltérő indokolás mellett fenn kell tartani, vagy – amennyiben ez nem ez a helyzet – a keresetnek kizárólag a második jogalap tekintetében kell helyt adni, és vissza kell utalni az ügyet a fellebbezési tanács elé.

- 37 A beavatkozó emlékeztet arra, hogy a felperes feladata, hogy bizonyítsa a védjegyjogosulttól származó érvényes engedély meglétét. Továbbá a beavatkozó kijelenti, hogy az Elsőfokú Bíróságnak nem kell tekintetbe vennie az 1996. június 1-jei nyilatkozatot, mivel a felperes a jelen kereset keretén belül nem nyújtotta be a nyilatkozatnak az eljárás nyelvével egyező, vagyis angol fordítását. Márpedig a 40/94 rendelet, valamint a végrehajtási rendelet értelmében, ha egy bizonyítékot nem az eljárás nyelvén nyújtanak be, az adott bizonyítékra hivatkozó félnek be kell nyújtania a bizonyítéknak az adott nyelven készült fordítását. Mindenesetre és a 40/94 rendelet ezen megsértése ellenére az 1996. június 1-jei nyilatkozat nem képes bizonyítani, hogy létezett érvényes engedély, amelyet R. Oliver adott volna ki, mivel a felperes semmiféle bizonyítékot nem nyújtott be annak alátámasztására, hogy védjegybejelentése jogos indokon alapult.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 38 Meg kell állapítani, hogy a 40/94 rendelet 8. cikkének (3) bekezdése annak megakadályozására irányul, hogy a védjegyjogosult képviselője visszaélhessen a védjeggyel, lévén e képviselő kamatoztathatja a közte és a védjegyjogosult között fennálló kereskedelmi kapcsolat révén megszerzett ismereteit és tapasztalatait, ezáltal tisztességtelenül kihasználhatja a védjegyjogosult erőfeszítéseit és beruházásait.

- 39 Jelen ügyben, mivel a felperes az Elsőfokú Bíróság előtt nem vitatta védjegyjogosult képviselői jogállását, azt kell meghatározni, hogy a felperes kapott-e a védjegyjogosulttól engedélyt arra, hogy a kívánt lajstromozás iránti kérelem ügyében eljárjon.
- 40 A védjegyjogosult egyértelmű, határozott és feltétel nélküli, a felperest az érintett védjegy bejelentésének ügyében történő eljárásra felhatalmazó engedélyének meglétével kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a fellebbezési tanács úgy vélte, ezen engedély nem következik az 1996. június 1-jei nyilatkozatból.
- 41 Írásbeli beadványaiban az OHIM arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács tévesen jutott arra a következtetésre, hogy az 1996. június 1-jei nyilatkozat nem tartalmaz egyértelmű, határozott és feltétel nélküli engedélyt. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az OHIM eljárási helyzetével kapcsolatban az Elsőfokú Bíróság a T-379/03. sz., Peek & Cloppenburg kontra OHIM (Cloppenburg) ügyben 2005. október 25-én hozott ítéletének (EBHT 2005., II-4633. o.) 22. pontjában kimondta, hogy nem várható el az OHIM-től, hogy módszeresen védje a fellebbezési tanácsok valamennyi megtámadott határozatát, vagy kötelező jelleggel minden esetben kérelmezze az e határozatok ellen benyújtott keresetek elutasítását (lásd az Elsőfokú Bíróság T-107/02. sz., GE Betz kontra OHIM – Atofina Chemicals [BIOMATE] ügyben 2004. június 30-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-1845. o.] 34. pontját). Ugyanakkor az OHIM nem kérheti a fellebbezési tanács határozatának hatályon kívül helyezését vagy megváltoztatását a keresetlevélben nem szereplő ponttal kapcsolatban, és nem terjeszthet elő a keresetlevélben fel nem hozott jogalapot (lásd e tekintetben a Bíróság C-106/03. P. sz., Vedral kontra OHIM ügyben 2004. október 12-én hozott ítéletének [EBHT 2004., I-9573. o.] 34. pontját). Az OHIM nem nyújthat be a fellebbezési tanács határozatának hatályon kívül helyezésére vagy megváltoztatására irányuló kérelmet a keresetlevélben nem szereplő ponttal kapcsolatban, és nem terjeszthet elő a keresetlevélben fel nem hozott jogalapot (lásd e tekintetben a Bíróság C-106/03. P. sz., Vedral kontra OHIM ügyben 2004. október 12-én hozott ítéletének [EBHT 2004., I-9573. o.] 34. pontját és a fent hivatkozott Cloppenburg-ítélet 22. pontját).

- 42 Következésképpen az OHIM-nak jogában áll, hogy elhatárolódjon a fellebbezési tanács által követett gondolatmenettől, és a megtámadott ítéletben kifejtettektől eltérő jogi szempontokat mutasson be, feltéve, hogy az OHIM által előterjesztett érvek nem hasonlíthatók a hatályon kívül helyezés új jogalapjaihoz.
- 43 A beavatkozó azon érvével kapcsolatban, amely szerint a fellebbezési tanácsnak nem kellett volna tekintetbe vennie az 1996. június 1-jei nyilatkozatot, mivel azt nem fordították le az eljárás nyelvére, sőt, a fellebbezési tanácsnak a beavatkozó által benyújtott iratokat a fordítás hiánya okán el is kellett volna utasítania, meg kell állapítani, hogy a tanács a végrehajtási rendelet 17. szabályának (2) bekezdése értelmében határozott a dokumentumok elutasításáról. Ez a szabály eltér a 96. szabály (2) bekezdésében előírt, az OHIM előtti eljárásokban az iratok benyújtására és felhasználására általában alkalmazandó nyelvhasználati rendelkezéstől, amelynek értelmében – ha az iratok nyelve nem azonos az eljárás nyelvével – az OHIM előírhatja, hogy az általa megjelölt határidőn belül nyújtsák be az iratoknak az eljárás nyelvén, illetve az OHIM-nak az eljárásban részt vevő fél által választott nyelvén készült fordítását. A végrehajtási rendelet 17. szabályának (2) bekezdése tehát az *inter partes* eljárás egyik felére nagyobb terhet ró, mint amely az OHIM előtti eljárásokban a feleket általában terheli. Ezt a különbséget az a követelmény indokolja, hogy az *inter partes* eljárásokban be kell tartani a kontradiktórius eljárást, valamint a felek közötti fegyveregyenlőség elvét (lásd az Elsőfokú Bíróság T-232/00. sz., Chef Revival USA kontra OHIM – Massagué Marín [Chef] ügyben 2002. június 13-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-2749. o.] 42. pontját).
- 44 Ami a kiegészítő iratok fordítását illeti, ez az OHIM mérlegelési jogköre alá tartozik, a végrehajtási rendelet 96. szabálya (2) bekezdésének értelmében. Jelen ügyben a felperes tiszteletben tartotta a végrehajtási rendelet 96. szabályának (1) bekezdésében meghatározott előírást, mivel keresetét német nyelven nyújtotta be, és a megjelölt határidőn belül benyújtotta az angol nyelvű fordítást (a megtámadott határozat 11.

- és 14. pontja). Az, hogy a fellebbezési tanács a végrehajtási rendelet 96. szabálya (2) bekezdésének alkalmazásában nem tartotta szükségesnek a keresetlevélhez csatolt egyik irat, az 1996. június 1-jei nyilatkozat fordítását, nem valósítja meg az egyenlő bánásmód elvének megsértését, mivel a végrehajtási rendelet 96. szabályának (1), illetve (2) bekezdése objektíve különböző helyzeteket jelöl.
- 45 Az 1996. június 1-jei nyilatkozattal kapcsolatban meg kell állapítani, hogy annak szövegezése szerint a wyomingi társaság kifejezetten lemond az európai lajstromozással érintett védjegyen fennálló valamennyi jogáról („expressly waives all of the rights”). Egyébiránt az 1996. június 1-jei nyilatkozat melléklete, amely a fellebbezési tanács helybenhagyásával a jogvita tárgyát képezi, egyértelműen feltüntette, hogy melyek a nyilatkozattal érintett védjegyek.
- 46 Ezenkívül emlékeztetni kell arra, hogy a felperes és a wyomingi társaság valós és tényleges kereskedelmi kapcsolatban állt az 1996. június 1-jei nyilatkozat születésének időpontjában, amely körülmény magyarázattal szolgálhat arra, hogy a korábbi jogosult úgy döntött: pénzbeli ellenszolgáltatás nélkül ad engedélyt. Mindenesetre az, hogy ezen megállapodás esetleg atipikusnak tekinthető, önmagában még, amint arra a fellebbezési tanács is utalt, nem kérdőjelezheti meg a ténylegesen megadott engedély érvényességét.
- 47 Az, hogy R. Oliver esetlegesen elmulasztotta tájékoztatni a beavatkozót az 1996. június 1-jei nyilatkozat létéről, nem kérdőjelezi meg az ezen időpontban megszerzett engedély érvényességét.
- 48 Következésképpen a felperesnek 1996 júniusában adott engedélyt egyértelműnek, határozottnak és feltétel nélkülinek kell tekinteni.

- 49 Azon kérdéssel kapcsolatban, hogy az engedély érvényben maradt-e a védjegybejelentés benyújtásának napjáig, azaz 1997. szeptember 16-ig, meg kell jegyezni, hogy az engedély megadásának napja és az érintett védjegy bejelentésének napja közötti időszakban megváltozott a védjegyjogosult személye. Ugyanakkor meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács – amikor tévesen úgy ítélte meg, hogy az 1996. június 1-jei nyilatkozat nem tartalmaz egyértelmű, határozott és feltétel nélküli engedélyt, amely felhatalmazná a felperest, hogy eljárjon az érintett védjegy bejelentésének ügyében – nem tette fel azt a kérdést, hogy a wyomingi társaság eszközeinek megvásárlásakor érvényben maradt-e a fenti engedély. Mivel ezt a kérdést, amelyre szigorúan a felek között fennálló jogviszonyokra és kereskedelmi viszonyokra alkalmazandó jog függvényében adható válasz, az OHIM előtti eljárás során egyik fél sem vetette fel, az Elsőfokú Bíróság e tekintetben nem foglalhat állást.
- 50 A felek között fennálló jogviszonyokra és kereskedelmi viszonyokra alkalmazandó jog alapján ugyanis a fellebbezési tanácsnak vizsgálnia kellett volna, hogy az adott esetben az említett viszonyok ténylegesen fennmaradtak-e a wyomingi társaság eszközeinek megvásárlása után, és a beavatkozó a védjegy korábbi jogosultjának helyébe lépett-e jogai, és esetlegesen kötelezettségei tekintetében. Ebben az összefüggésben a fellebbezési tanácsnak különösen azt kellett volna meghatározni, hogy a felperes által 1996. június 1-jén kapott engedély érvényben maradt-e a wyomingi társaság eszközeinek megvásárlásakor. Amennyiben a válasz igen, a fellebbezési tanácsnak vizsgálnia kellett volna, hogy az érintett védjegy bejelentésének napján a beavatkozót kötötte-e ezen engedély, vagy sem. Amennyiben a beavatkozót már nem kötötte az engedély, a fellebbezési tanácsnak azt kellett volna mérlegelnie, hogy a felperes joggal hivatkozhatott-e még az engedély hiányának kompenzálására is.
- 51 A fentiekből következően a második jogalapnak, amely szerint a fellebbezési tanács nem vett tudomást az 1996. június 1-jei engedély érvényességéről, helyt kell adni, és ezzel a megtámadott határozatot hatályon kívül kell helyezni.

A költségekről

- 52 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel az OHIM pervesztes lett, saját költségei viselése mellett a felperes részéről felmerült költségek viselésére is kötelezni kell, a felperes kérelmének megfelelően, a beavatkozás során felmerült költségek kivételével. Mivel a felperes nem kérte, hogy az Elsőfokú Bíróság a beavatkozót kötelezze a költségek viselésére, noha erre a tárgyaláson még lehetősége lett volna, a felperes viseli a beavatkozással kapcsolatban felmerült költségeket.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG

a következőképpen határozott:

- 1) Az Elsőfokú Bíróság hatályon kívül helyezi a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) második fellebbezési tanácsának 2004. november 8-i határozatát (R 493/2002-2. sz. ügy).
- 2) Az OHIM viseli a saját költségeit, valamint a felperes részéről felmerült költségeket, a beavatkozással kapcsolatban felmerült költségek kivételével.

- 3) **A felperes viseli a beavatkozással kapcsolatban felmerült költségeit.**
- 4) **A beavatkozó maga viseli saját költségeit.**

Pirrung

Forwood

Papasavvas

Kihirdetve Luxembourgban, a 2006. szeptember 6-i nyilvános ülésen.

E. Coulon

hivatalvezető

J. Pirrung

elnök